

ADOPCE PSA NEBO KOČKY Z ÚTULKU

krok za krokem

Pomozme zvířatům v útulcích!

Tento e-book slouží jako **praktický manuál** pro ty, kdo zvažují adopci zvířete z útulku. Krok za krokem je zde popsán celý postup osvojení nového člena rodiny. Popsali jsme vše od úvodních příprav po aklimatizaci mazlíka u vás doma.

Jako bonus na konci e-booku najdete rozhovor s veterinářkou o důležitosti a průběhu kastrace i rozhovory s provozovateli útulků. V nich jsou „příběhy z praxe“ a další tipy pro to, aby se mazlíček u vás cítil co nejlépe.

CHCETE POMOCI ZVÍŘATŮM V ÚTULCÍCH?

Jestliže je vám tato tematika blízká, určitě se podívejte na závěr dokumentu, kde je část **Jak můžete pomoci** – i prosté sdílení tohoto e-booku a myšlenky **Nekupuj. Adoptuj!** pomáhá mazlíčkům najít nové rodiny.

Budeme také velice rádi za vaši zpětnou vazbu, neboť jeho smyslem je i osvěta o zvířatech z útulku, okolo nichž stále panuje řada mýtů. A pokud vás cokoliv zaujme, nebo budete mít připomínku, prosím napište nám na info@nekupujadoptuj.cz. Děkujeme vám!

OBSAH

Krátký úvod o adopci zvířat z útulku a jejím přínosu	3
Adopce zvířete z útulku krok za krokem	4
Co si rozmyslet před adopcí psa?	4
Co si rozmyslet před pořízením kočky?	5
Máme jasno, co chceme. Jaký je postup adopce?	6
Co potřebuji k adopci psa/kočky?	6
Co udělat po přivezení zvířátka domů	7
Seznamování 2 koček – jak na to	7
Rozhovor s veterinářkou – proč je důležitá kastrace	9
Rozhovor s majitelkou psího útulku	11
Rozhovor s majitelkou kočičího útulku	12
Jak můžete pomoci?	13

KRÁTKÝ ÚVOD O ADOPCI ZVÍŘAT Z ÚTULKU A JEJÍM PŘÍNOSU

Adopce z útulku není kompromis. Zvíře z útulku, ať už pes či kočka, není o nic horší než jedinec, kterého si koupíme. Zvířata z útulku jsou krásná, chytrá, láskyplná a skutečně vděčná. Není nic krásnějšího, než když můžeme sledovat, jak zvíře, které jsme si vzali domů, doslova rozkvetne před očima.

Adopce není jednostranný akt pomoci danému zvířeti. Je to rozhodnutí, které nesmírně obohatí nás a náš život. Často si říkáme, že zvířata nám vlastně dávají víc než my jim. Jejich radost z každodenního života je nakažlivá.

Bohužel psi a kočky z útulků mají mezi značnou částí společnosti stále pověst druhořadých, nebo ještě hůř, odložených a problémových zvířat. Skutečnost je přesně opačná – do útulku se převážně dostávají mazlíčci, o které se jejich majitelé odmítají starat například z finančních důvodů nebo kvůli stěhování. Ano, je pravdou, že v útulku najdeme i problémová zvířata, jež vyžadují speciální péči, ale na ta vás zaměstnanci zařízení upozorní.

ADOPCE ZVÍŘETE Z ÚTULKU KROK ZA KROKEM

CO SI ROZMYSLET PŘED ADOPCÍ PSA?

- ?** Jaký pes se hodí k mému životnímu stylu? Aktivní sportovec, nebo klidás, kterému stačí kratší procházka?
- ?** Pokud chci sportáka, budu mít čas a energii na dlouhé vycházky i v pracovním týdnu?
- ?** Mám děti? Jak velké? Mají vztah ke zvířatům?
- ?** Mám doma dalšího psa? Jaký je povahově? (Ocení vůbec psího parťáka?)
- ?** Mám jiné zvíře či kočku?
- ?** Chci se se psem věnovat výcviku nebo nějakému psímu sportu?
- ?** Bude pes bydlet v bytě či na zahradě?
- ?** Mám se psy nějaké zkušenosti?

Tohle všechno si musíme ujasnit předem. Pak teprve můžeme vybírat srdcem a podle „sympatií“. Pozor na výběr psa podle „líbivosti“.

CO SI ROZMYSLET PŘED POŘÍZENÍM KOČKY?

Mám již nějakou kočku doma?

ano

Stojí moje kočka o kočičí společnost? (Zcela zásadní je citlivé seznamování - viz str. 7 - Seznamování dvou koček)

ne

Pak máte dvě možnosti:

- 1) Chcete-li jednu kočku, ptejte se v útulku po takové, které bude vyhovovat být kočičím jedináčkem.
- 2) Jinak zvažte adopci dvou koček současně - zvláště pokud si přejete koťátko. Pak je ideální vzít si rovnou dva sourozence z vrhu. Kočky jsou totiž, navzdory pověrám, společenšší tvorové. Kočka by určitě neměla být celé dny zavřená sama doma. Nebojte, dvě kočky nejsou dvojnásobná starost.

Bude kočka chodit ven?

Máme děti?

Máme doma psa nebo jiné zvíře? (Měli byste mít vyzkoušeno, jak reaguje na kočky.)

Je naše rodina spíš akční, kde se pořád něco podniká, nebo jsme spíš klidásové?

Kolik času trávíme doma? Kočka by určitě neměla být zavřená celé dny sama v bytě.

MÁME JASNO, CO CHCEME. JAKÝ JE POSTUP ADOPCCE?

- Návštěva internetových stránek útulku.
- Telefonát do útulku a domluva osobní návštěvy.
- Probereme naše představy s pracovníkem útulku a necháme si poradit, který pes/kočka by se k nám mohli hodit.

PES:

- Pokud jsou vzájemné sympatie mezi námi a psem, vezmeme ho na procházku, abychom se lépe poznali.
- Psa můžeme navštívit a venčit i opakovaně.
- Psa ještě před osvojením seznámíme se všemi členy rodiny. Pokud již nějakého psa máme, vezmeme ho na venčení s sebou.

KOČKA:

- Vezměte s sebou do útulku co nejvíc členů rodiny, aby se s kočičkou seznámili.
- Pokud je ruka v rukávě a je jasné, že je to „ta pravá“, domluvíme se s pracovníkem útulku na osvojení.

CO POTŘEBUJI K ADOPCCI PSA/KOČKY?

Občanský průkaz nebo pas (z některých útulků si může zvíře osvojit jen státní příslušník ČR)

Finance na adopční poplatek (obvykle 500-1000 Kč)

Vlastní obojek a vodítko – pes

Vlastní přepravku – kočka

CO UDĚLAT PO PŘIVEZENÍ ZVÍŘÁTKA DOMŮ

Nechat mu klid na aklimatizaci. To platí hlavně u kočiček. Je dost možné, že se kočka nejprve někam schová a bude „neviditelná“. Respektujte to a hlavně ji násilím nevytahujte. Dejte jí k její skrýši misky i záchůdek a dopřejte jí čas. Uvidíte, že sama přijde. Změna prostředí je pro ni velký stres.

Dalším krokem bude návštěva veterináře. Zvíře si zaregistruje, prohlédne, zkontroluje očkovací průkaz a případně zvíře přeočkuje.

POKUD ZVÍŘE NENÍ KASTROVANÉ, JE VELMI VHODNÉ, PORADIT SE S VETERINÁŘEM O KASTRACI. PROČ JE KASTRACE TAK DŮLEŽITÁ SE DOČTETE NA STRANĚ 9.

SEZNAMOVÁNÍ DVOU KOČEK – JAK NA TO

Jak stávající kočky představit nového „spolubydlícího“? Postupně a pomocí pachů. Rozhodně je nenecháváme sobě napospas, aby si to tzv. vyříkaly sami. Tento přístup je pro kočky velmi stresující. Necitlivý zásah může způsobit, že bude jedna z koček doživotně stresovaná přítomností té druhé. Navíc si toho člověk nemusí ani povšimnout, protože stres u kočky může nezkušenému lidskému oku lehce uniknout.

Jak správně kočky seznámit?

- Novou kočku po příchodu domů separujeme do jiné místnosti tak, aby se s původní kočkou neviděly - jen se mohly slyšet a cítit.
- Hadříkem otřeme kočku č.1 (hlavně tam, kde nejvíce vylučuje feromony - tváře, kořen ocasu a tlapičky, aby hadřík co nejvíce nasál její pach).
- Hadřík umístíme do místnosti ke kočce č. 2 na takové místo, kde si s novým pachem vytvoří pozitivní asociace. Např. pod misku s dobrým jídlem nebo na místo, kde ráda lehává. To samé uděláme i obráceně.
- Až se nová kočka v pokoji aklimatizuje, kočky navzájem prohodíme. Stále ale dbáme na to, aby se neviděly a měly možnost seznámit se přirozeně, tj. postupně a pomocí pachů.
- Když trávíme čas s jednou z koček, nabádáme ji, aby se přibližovala ke dveřím, za nimiž je kočka druhá. Toto přibližování musí být vždy spojené s příjemnou věcí (jídlo, hlazení, hra). Cílem je, aby se obě kočky přibližovaly ke své straně dveří beze strachu, agrese nebo defenzivního chování.

- Kočky průběžně prohazujeme, aby si zvykaly na pach té druhé.
- Když se obě kočky cítí dobře, umožníme jim první vizuální kontakt. Toho docílíme mírným pootevřením dveří, které z obou stran zajistíme např. klíny, aby se dveře nedaly víc otevřít. Alternativou je i umístit každou kočku do své přepravy. Ty pak umístíme do větší vzdálenosti, kterou postupně zmenšujeme.
- Pokud nepozorujeme žádné nepřátelské chování, můžeme za nějakou dobu kočky k sobě pustit, ale opět vše provádíme postupně - na kratší dobu a pod dozorem.
- V bytě naaranžujeme záchůdky, pelechy a misky s vodou a krmením na různá místa tak, aby kočky neměly pocit, že musí o zdroje soupeřit. V rané fázi seznamování je nenecháváme 24 h denně pohromadě a zajistíme dostatek míst, kde se můžou ukrýt a „odpočinout“ si od té druhé. Některá místa by měla být ve výšce, protože vertikální pohyb je pro kočky stěžejní.
- Důležité je, abychom si vyhradili čas na každou z našich koček zvlášť. Čas jeden na jednoho uzpůsobíme tomu, jak moc je na nás kočka závislá a jak moc potřebuje naši pozornost. Pozornost nezahrnuje jen mazlení, některé kočky preferují, když si s nimi hrajeme (myšky na prutu, míčky atd.).

Problémy při seznamování koček: Pokud jedna kočka napadá druhou nebo se objevují jiné neshody, kočky od sebe co nejdříve oddělíme a uplatníme výše zmíněný postup. Znovupředstavení koček a navázání pozitivních asociací mezi nimi navzájem může dobrému soužití velmi pomoci. Není přípustné, aby jedna z koček byla neustále šikanovaná nebo vystrašená tak, že se skrývá a snaží se druhé kočce vyhýbat. Tyto stresy nezajišťují adekvátní psychickou pohodu, kterou by kočka doma měla mít. Navíc mohou být příčinou nejrůznějších onemocnění.

Kočky nejsou lidé, naučme se jejich jazyku.

ROZHOVOR S VETERINÁŘKOU – PROČ JE DŮLEŽITÁ KASTRACE

MVDr. Lucie Veselá

Vetallia

www.vetallia.cz

Proč je důležité domácí mazlíčky kastrovat?

Kastrace je samozřejmě 100% prevencí vzniku nechtěných štěňat a koťat. Ale je také prevencí závažných zdravotních komplikací, které mohou nekastrované zvíře během života potkat. Sníží se také riziko útěků psů za fenami a u venkovních kocourů zmenšuje radius, ve kterém se pohybují (tzn. nižší riziko srážky s autem nebo odstřelu myslivcem). U samců po kastraci se omezuje teritoriální chování a agresivita vycházející z boje o samice.

Jaké zdravotní přínosy kastrace přináší?

U fen a koček jde zejména o zábranu vzniku pyometry (zánětu dělohy), cyst a nádorů v pochvě, děloze nebo na vaječnicích a také odstranění problémů s falešnou březostí. Dále je včasná kastrace prevencí vzniku rakoviny mléčné žlázy (ale musí být provedena max. po první říji, kastrace v pozdějším věku ztrácí u nádorů mléčné žlázy preventivní charakter). Zejména u nekastrovaných fen se ve vyšším věku setkáváme s cukrovkou, která je důsledkem cyklických hormonálních změn při opakovaných říjích. U psů a kocourů je kastrace prevencí vzniku rakoviny nebo torze varlete, zánětů a nádorů prostaty, úrazů při útěcích a (hlavně u kocourů) také bolestivých abscesů a ran z bitek s ostatními.

NENÍ pravda, že když bude mít fena či kočka alespoň jednou za život mláďata, tak pak nebude nikdy nemocná. Toto je velmi nebezpečná FÁMA, kvůli které se ročně narodí tisíce štěňat a koťat, která jsou pak často utopena, týrána nebo skončí v útulku. Stačí se podívat na feny a kočky z množiren, které měly za život 5 i více vrhů, a přesto měly zánět dělohy nebo nádory mléčné žlázy.

Má kastrace nějaká zdravotní rizika, se kterými musíme počítat?

Kastrace je zákrok, který se provádí v celkové anestezii, takže určité riziko hrozí, tak jako v kterékoli jiné narkóze. U některých fen se po kastraci setkáváme s postkastrační inkontinencí, zejména u velkých plemen nad 30 kg. Tento problém se může objevit za různě dlouhou dobu (měsíce až roky) po kastraci a projevuje se únikem moči v době odpočinku nebo spánku. U dlouhosrstých plemen s podsadou může dojít ke změně struktury a hustoty srsti, srst vypadá jako štěněčí. U koček tyto problémy pozorovány nebyly. U kocourů se dříve uvádělo, že časná kastrace může způsobit problémy s močením ve vyšším věku v důsledku nedovyvinutí močové trubice. Novější výzkumy toto tvrzení popírají - problémy s močením jsou kombinací genetických dispozic, nesprávného krmení, nedostatečného pohybu, obezity a stresových vlivů. U kastrováných zvířat dochází k mírnému zpomalení metabolismu, kterému musíme přizpůsobit krmný a pohybový režim, aby zvíře nepřibíralo na váze. NENÍ pravda, že zvíře po kastraci zblbne - jak s oblibou říkám: „Při kastraci odebíráme varlata/vaječníky, ne mozek!“ NENÍ pravda, že feny a kočky po kastraci budou trpět osteoporózou. Hormonální stimulace je ve srovnání se ženami úplně jiná a také životní cyklus zvířat je mnohem kratší, takže se tento problém u fen a koček jako důsledek kastrace opravdu nikdy nerozvine!

Co samotný zákrok obnáší?

Zákrok se provádí v celkové anestezii, proto by zvíře mělo zákrok podstoupit v době, kdy je klinicky zcela zdravé. Mladší zvířata snášejí anestezii lépe než zvířata stará, navíc starší zvíře už může mít nějaký jiný zdravotní problém, který může anestezii komplikovat (onemocnění srdce, epilepsie). Proto není dobré odkládat tento preventivní zákrok do vysokého věku zvířete. Nezbytné je předoperační klinické vyšetření a v případě pochybností o zdravotním stavu i důkladnější testy (vyšetření srdce, krve atd.), dále vhodný typ anestezie dle stavu zvířete a doporučení veterináře. U fen a koček existují dva způsoby provedení kastrace. Prvním je ovariektomie, kdy jsou odebrány pouze vaječníky. U ovariohysterektomie je odebrána děloha i vaječníky. Klasickou metodou operace je otevření dutiny břišní, ale některá pracoviště dnes již nabízejí i zákrok metodou laparoskopie (je zde omezení velikostí pacientky - příliš malá zvířata takto operovat nelze). Každá metoda má svá pro a proti, o kterých by Vás měl informovat veterinární lékař při plánování operace. U kocourů a psů jde o zákrok jednodušší, kdy jsou ze šourku odstraněna obě varlata. U kocourů je řez veden přímo šourkem a rány se nešíjí - hojí se velmi dobře samy. U psů se většinou dělá jeden malý řez před šourkem, kterým se postupně vyndají obě varlata a rána je pak uzavřena několika stehy. Šourek zůstane prázdný a po nějaké době se zmenší a přestane být zřetelný. Velkou částí úspěchu při jakékoli operaci je dodržení všech instrukcí veterinárního lékaře, ať už jde o hladovku před zákrokem, nebo klidový režim a zabránění olizování ran po operaci.

Kdy je vhodný věk na kastraci?

Kočky a kocouři mohou být pohlavně aktivní již od půl roku věku, proto se u venkovních koček doporučuje kastrace již v tomto věku. U indoor zvířat, která žijí odděleně, lze s kastrací počkat - u koček obvykle do první říje, u kocourů do prvního značkování. V USA se kočky i kocouři kastrují již ve věku 2-3 měsíců, ale tyto praktiky u nás zatím nejsou obvyklé (výjimkou jsou někteří chovatelé čistokrevných zvířat, kteří se tak brání množení na svých odchovech, které byly prodány pouze na mazlíčka - kastrace je jistější než čestné slovo nebo zákaz uvedený v kupní smlouvě). U fen se doporučuje kastrace před nebo po první říji. Kastrace feny, která dosud nehárala, přináší 100% prevenci vzniku tumorů mléčné žlázy. Nevýhodou je vyšší riziko vzniku postkastrační inkontinence a také nedokončený psychický vývoj fen - fena zůstane stále štěněcí. Kastrace po prvním hárání stále představuje cca 90% prevenci vzniku tumorů na mléčné žláze a fena je po hárání již psychicky dospělá. Kastrace psů se doporučuje ve věku 1-3 let dle psychické a fyzické vyspělosti daného jedince.

Jsou nějaké alternativy ke kastraci - mám na mysli antikoncepci pro zvířata?

Jedinou registrovanou nechirurgickou metodou kastrace je hormonální čip, který je určen pro psy - samce. U tohoto čipu dochází k dočasné neplodnosti, kterou výrobce garantuje v délce 6 měsíců, ale může být i delší (až rok). Po odeznění účinku nebo vyjmutí čipu se pohlavní aktivita znovu obnoví. Čip není registrován pro feny ani pro kočky a kocoury, výzkumy v této oblasti teprve probíhají. U kocourů dle prvních poznatků může způsobit i trvalou neplodnost, a to i přes to, že je později z těla vyjmut. U fen jej někteří veterináři používají, pokud fena nemůže podstoupit klasickou kastraci (těžké onemocnění, které vylučuje narkózu), ale toto použití je tzv. off label a výrobce nenes zodpovědnost za případné nežádoucí účinky. Stejně tak se fenám a kočkám dlouhé roky aplikovaly hormonální injekce, které oddalovaly říji. Efekt byl asi tak na půl roku, ale ani tyto preparáty nejsou primárně k tomuto účelu určeny a mají velmi vysoké riziko vzniku nežádoucích účinků, zejména rozvoj zánětu dělohy nebo nádorů na vaječnicích. Celkově je aplikace hormonálních preparátů pro tělo velkou zátěží a nese riziko vedlejších účinků, které jsou ve většině případů mnohem horší než provedení chirurgie. Proto by mělo být jejich použití přísně omezeno.

ROZHOVOR S MAJITELKOU PSÍHO ÚTULKU

Jana Kuzníková Dráždanská

Azyl Psí záležitosti z.s.

www.srdcovky.eu

Zvykne si na mě pes z útulku?

Pes z útulku si na svoje páníčky zvykne vždy. Většina pejsků jako by cítila, že jsou konečně doma a úplně se změní. Máme spoustu takových příběhů. Třeba Molly, ta si z lidí učürávala strachy a když si jí její páníčci odvezli, úplně se rázem změnila. Déle si zvykala na mužskou část rodiny, dnes se však panička domnívá, že páníčka miluje více než ji. Pak jsou pejsci jako třeba Čertík, kteří to opravdu ani se startem v rodině nemají jednoduché. On nic neznal, o samotě vše ničil, neznámých lidí se bál. Panička byla zpočátku přepadlá, že nechce ani domů, pak jim dokonce utekl, k večeru se však vrátil a jako by si uvědomil, že to je domov. Příběhy jsou různé, ale pokud je to dobrý domov, zvyknou si vždy a přátelství s nimi je opravdu obohacující.

Platí, že starého psa novým kouskům nenaučíš?

Starého psa novým kouskům naučíš vždy. Každý pejsek se rád učí a nerad nudí. Navíc většina pejsků z útulku přímo zbožňuje pamlsky, a tak je celkem běžné, že za ně během chvilky panáčkují, podávají packu, naučí se rychle přivolání. Dokonce není výjimkou, kdy dospělý pes z útulku je po výcviku velmi dobrý záchranářský pes či mistr v obedienci, i takové hvězdy dokáží být a to se začalo s výcvikem třeba v jejich 5 letech. Naučit psa kouskům je o komunikaci a motivaci :).

Mám děti - připadá pro mě adopce v úvahu?

Pokud máte dítě/děti, je pro vás pejsek z útulku určitě vhodný. Vybrat si můžete z velkého množství štěňat, tam je potřeba ohlídat řádné odčervení a také si uvědomit, že budete vychovávat další dítě. Osobně bych vybírala pejska dospělého, který je hravý a přátelský k lidem, takových veselých, bezproblémových pejsků je všude plno. Většina pejsků má děti, které se ke psu umí chovat, moc ráda. Kolikrát si s nimi utvoří vztah dříve než s dospělým osazenstvem rodiny :). Vždy je ale dobré mít na paměti, že úplně malé děti by neměly být s pejskem nikdy bez dozoru.

Častá obava mnoha lidí - bojím se, že nevím, co pes zažil a jak se může v budoucnu zachovat. Je to oprávněné?

Tato obava je i není oprávněná. Samozřejmě pejsek, který není zvyklý na manipulaci, různé zvuky, mohl být týraný apod., může znamenat určité riziko. Většina pejsků však taková není. Většina jsou hlavně mazlíci toužící po trošce lásky. Z praktického hlediska je to tak, že v dobrém útulku, kde jsou ošetřovatelé soudní a s pejsky to umí, vám vždy řeknou, kam je pejsek vhodný. Nejlepší je rozjet se za vyhlídnutým psem několikrát a pokud možno strávit v útulku běžný útlkový den. Pak uvidíte chování pejska v různých situacích. Pokud se nechá v klidu vyčesat. Na procházce, i když se mu nelíbí nějaký jiný pejsek, to neobrací proti člověku. Neútočí, pokud ho vezme ošetřovatel do náruče. Pokud si vyskočí na sedačku mezi lidi, je v pohodě. Snese při krmení kolem sebe lidi. Na procházce při hře s vašimi dětmi na sobě nechá „dříví štípat“, třeba při přetahování o klacek dítě v pohodě bere. Pak se není čeho obávat. Vždy je to o soudnosti ošetřovatelů, aby řekli vše o povaze a zlozvycích pejska a také o vašem přístupu do budoucna.

ROZHOVOR S MAJITELKOU KOČIČÍHO ÚTULKU

Milana Petrásková

Kočí domov Sluníčko, z.s.
www.kocicidomovslunicko.cz

Spousta lidí vůbec neví o existenci kočíčích útulků. Představte nám ten váš. Jak takový kočíč í útulek vlastně funguje?

Útulek Kočí domov Sluníčko, z. s. vznikl jako potřebný v lokalitě Roudnice n. L. Pro bezprizorní kočíčky tu nebyla žádná pomoc, ani podpora. Jako rodina jsme kočíčkám v nouzi poskytovali péči a bydlení až do doby, kdy jejich počet překročil únosnou mez a péče o ně se již nedala zvládat pouze z vlastních finančních zdrojů, je to přeci jen velká odpovědnost. A tak jsme založili spolek Kočí domov Sluníčko, z. s., abychom na finance nebyli sami a mohli oslovit a poprosit o pomoc i veřejnost. Takže nyní máme třetím rokem soukromý útulek ve vlastním domě. Jsme tedy bez jakýchkoli dotací a zcela závislí na hodných dárcích. Od založení útulku v červnu 2013 do současné doby jsme přijali 677 kočíček, z toho 430 kočíček našlo nový domov. Přijaté plaché kočíčky byly vykastrovány, ošetřeny a vráceny zpátky do své lokality, kde je jim dodávána potrava a zajištěno přístřeší. Bohužel i některé z přijatých kočíček se nepodařilo zachránit a zemřely. Průměrný počet kočíček v útulku bývá kolem šedesáti. V letním období kořat se stav vyšplhal až k devadesáti kočíčkám. Máme jedno stabilní depozitum, kde bývá kolem deseti kočíček. Každý den se odehrává podobně: neustálý úklid, péče o nemocné, léky, telefony, návštěvy veterináře, odchty a jedna z nejdůležitějších činností je propagace a vysvětlování kastrací.

Proč jsou tedy kastrace tak důležité?

Pokud by majitelé kočíček svou kočíčku vykastrovávali, vyhnuli by se starosti, co s narozenými kořátky a ta by nemusela končit na ulici, v lese, v popelnici...,nebo v útulku. Všude kolem nás je nadbytek koček a v letních měsících i nadbytek kořat, která nikdo nechce, a útulky jsou jimi na dlouhou dobu přeplněny. Je důležité být zodpovědnými chovateli a nedopustit další zbytečné množení kočíčích miláčků, jsme odpovědní i za potomky svých zvířat. Mnoho lidí si myslí, že kočka se o sebe postará sama. Považují ji stále za polodivoké zvíře. Ale bohužel to tak není. **Kočka domácí nás potřebuje, sama zahyne hladem, zimou, na nějakou nemoc či zranění.** Proto vyhodit kočku (nebo dokonce malé kotě) je týráním. Takové kočíčky, když mají štěstí, končí u nás. Často v zuboženém stavu, kdy bojujeme o jejich záchranu.

Odkud přijímáte nejvíce koček do vašeho útulku?

Nejvíce kočíček se k nám dostane z ulice, kde se najednou zničehonic objeví a žadoní o jídlo, pozornost, teplo. Mnoho lidí si kočku pořídí nebo je umluví nějaký nezodpovědný majitel nekastrované kočky, aby se zbavil kořátek, aniž by si vše promysleli a najednou zjistí, že to nezvládají, je to starost, leccos musí oželeť a žádají útulky o přijetí jejich kočíčky. V letních měsících je, jako každý rok, nápor vyhozených kořátek, která pochází právě od těch nezodpovědných majitelů nekastrovaných koček.

Co můžeme tedy my lidé udělat, aby se kočíčkám s námi žilo lépe?

Všem kočíčkám (a samozřejmě nejen jim) bych ze srdce přála, aby měly teplý pelíšek, plnou misku jídla a laskavou lidskou ruku k pohlázení. Pokud budete chtít pro kočíčí populaci něco udělat, šířte, prosím, osvětu kastrací, aby nepřibývalo dalších kořátek bez domova, která živoří, umírají hladem či je sužuje nemoc. Aby jich bylo pouze tolik, aby každá kočíčka měla šanci získat láskyplný domov.

JAK MŮŽETE POMOCI?

Finančním darem „vašemu“ útulku nebo organizaci **Nekupuj. Adoptuj!**, která se zabývá osvětou.

Propagací tohoto e-booku a myšlenky **Nekupuj. Adoptuj!** – víte o někom, kdo si chce pořídit zvíře? Máte mezi přáteli na Facebooku hodně „kočičích a psích“ lidí? Doporučte jim tento dokument :-)

Můžete si i vytisknout propagační letáky a umístit je u vašeho veterináře. Více informací naleznete na našich webových stránkách.

www.nekupujadoptuj.cz

www.kastracemipomohla.cz

